

lig indflydelse på en retfærdig og effektiv sagsbehandling. En stat kan appellere forundersøgelseskammerets afgørelser om efterforskning på den pågældende stats territorium. Afgørelser om erstatning kan appelleres på vegne af de berørte. En appelsag har som udgangspunkt ikke opsættende virkning.

Appelkammeret tillægges efter artikel 83 de samme beføjelser som domskammeret, jf. navnlig artikel 64. Appelkammeret har beføjelse til at omstøde, omgøre eller hjemvise afgørelsen om skyldspørgsmålet eller strafudmålingen og til at beslutte, at der skal gennemføres en ny domsforhandling for et andet domskammer. Det kan dog ikke skærpe straffen i tilfælde, hvor domfældte eller anklageren på dennes vegne har appelleret strafudmålingen. Artiklen indeholder endelig krav til appelkammerets afgørelser.

Artikel 84 åbner mulighed for genoptagelse af en sag, såfremt der foreligger vigtige nye beviser, eller det er blevet klart, at der kan rejses indsigelse om falsk eller forfalskning mod afgørende beviser, der blev lagt til grund under retssagen og på hvilke domfældelsen beror, eller der kan rejses alvorlige indsigelser mod en eller flere dommere, der deltog i domfældelsen. Appelkammeret kan afvise ubegrundede anmodninger om genoptagelse eller træffe beslutning om genoptagelse af sagen.

Artikel 85 indeholder hjemmel til og nærmere regler om domstolens tilkendelse af erstatning til personer for ulovlig anholdelse eller fængsling. Kravet skal kunne tvangsfuldbyrdes.

Kapitel 9: Internationalt samarbejde og retslig bistand (artikel 86 - 102)

Kapitel 9 omhandler primært deltagerstaters samarbejde med domstolen og procedurerne for dette samarbejde. Samarbejdet indebærer blandt andet pligt til at anholde eller overføre personer til domstolen, foreløbig anholdelse af personer og optagelse af bevis. Ydermere indeholder kapitlet bestemmelser om konkurrerende anmodninger om overførelse af personer samt spørgsmålet om modstridende folkeretlige forpligtelser.

Artikel 86 pålægger deltagerstaterne en absolut pligt til at samarbejde fuldt ud med domstolen i dens efterforskning og strafforfølgning af forbrydelser, der falder under dens jurisdiktion. Deltagerstaternes samarbejde med domstolen må anses for en forudsætning for, at domstolen kan udøve sine funktioner. I medfør af artikel 87 tillægges domstolen beføjelse til at fremsætte anmodninger til deltagerstaterne om samarbejde. Bestemmelsen indeholder regler for den nærmere fremgangsmåde for fremsættelse af sådanne anmod-

ninger. I artikel 88 pålægges deltagerstaterne pligt til at sikre tilstedeværelsen af nationale procedurer med henblik på samarbejdet. Imødekommer en deltagerstat ikke en samarbejdsanmodning, kan domstolen bringe sagen for forsamlingen af deltagerstater eller for FNs sikkerhedsråd. Bestemmelsen giver endvidere domstolen beføjelse til at fremsætte anmodninger til tredjestater og til internationale organisationer.

Artikel 89 tillægger domstolen beføjelse til at fremsætte anmodninger om anholdelse og overførelse af personer. Bestemmelsen anvender terminologien »overførelse« og ikke »udlevering«, jf. artikel 102. Deltagerstaterne forpligter sig til at efterkomme sådanne anmodninger. Bestemmelsen fastlægger den nærmere fremgangsmåde i forbindelse med anholdelse og overførelse af personer. I artikel 90 reguleres situationer, hvor der foreligger konkurrerende anmodninger om udlevering og overførelse af en person fra domstolen og fra en anden stat. Bestemmelsen sonderer mellem tilfælde, hvor den pågældende skal retsforfølges for samme forhold, og andre tilfælde. Som hovedregel skal den anmodede stat i begge tilfælde give domstolens anmodning forrang. I artikel 91 fastlægges de nærmere regler for indholdet af domstolens anmodning om anholdelse og overførelse, herunder krav vedrørende oplysninger til at identificere den pågældende, om anholdelsesbeslutningen og vedrørende ledsagende dokumenter. Domstolen har i medfør af artikel 92 beføjelse til at fremsætte anmodning om foreløbig anholdelse af en eftersøgt person, indtil kravene i artikel 91 kan opfyldes. Bestemmelsen fastlægger den nærmere fremgangsmåde ved og betingelserne for foreløbig anholdelse.

Det påhviler endvidere i medfør af artikel 93 deltagerstaterne at yde domstolen anden bistand bl.a. i forbindelse med frembringelse af beviser, der har betydning for domstolens efterforskning eller retsforfølgning. Det drejer sig bl.a. om identifikation af personer, deres opholdssted, lokalisering af genstande, optagelse af bevis, forkyndelse af dokumenter, undersøgelse af lokaliteter, gennemførelse af ransagning og beslaglæggelse, samt beskyttelse af ofre og vidner. Artikel 93 indeholder sammen med artikel 96 bestemmelser om betingelserne og den nærmere fremgangsmåde i så henseende. Artikel 94 og 95 åbner mulighed for en deltagerstats udsættelse af efterkommelsen af domstolens anmodning som følge af igangværende efterforskning, retsforfølgning eller på grund af indsigelse mod en sags antagelighed, jf. artikel 18 eller 19.

Med henblik på at sikre efterkommelse af domstolens anmodninger skal deltagerstaterne i henhold til artikel 97 rådføre sig med domstolen i situationer,